

3. 10. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Vzdálenost mezi místy bydliště rodičů dítěte a její vliv na soudní rozhodnutí

Během řízení ve věcech péče o dítě po rozvodu rodičů mnohdy vyvstává otázka, jaký model péče o dítě zvolit v situaci, kdy se jeden z rodičů odstěhuje do jiného místa, vzdáleného v některých případech i stovky kilometrů. Soud se vždy snaží nalézt řešení, které je v nejlepším zájmu dítěte, a zároveň nezpůsobuje jednomu z rodičů nepřiměřené komplikace při dopravě do místa bydliště druhého rodiče za účelem vyzvednutí dítěte a zpět.

V tomto článku se zaměřím na problematiku rozhodování soudu ohledně péče o dítě s přihlédnutím ke vzdálenosti mezi bydlištěm otce a matky, jaké dopady má změna bydliště jednoho z rodičů na dítě a jeho potřeby a do jaké míry může změna bydliště jednoho z rodičů ovlivnit reálnou možnost kontaktu dítěte s druhým z rodičů.

Formy péče o dítě po rozvodu rodičů

Střídavá péče představuje situaci, kdy dítě zůstává v péči obou rodičů, kteří se o dítě starají střídavě vždy po dobu stanoveného časového úseku, přičemž tyto časové úseky mohou být stejně, ale i různě dlouhé. Při nejběžněji aplikované variantě tráví dítě jeden týden u otce a druhý týden u matky, střídavou péči lze však nastavit i jako nerovnoměrnou, kdy dítě s jedním z rodičů tráví více času než s druhým.

Při výlučné péči je dítě svěřeno do péče jednoho z rodičů, častěji v praxi matky, a ve vztahu k druhému rodiči je rozhodnuto o styku s dítětem a o výživném. Rozsah a podoba styku dítěte s druhým rodičem je předmětem soudního řízení, může být aplikován tzv. rozšířený styk, který lze ilustrovat na případu, kdy dítě tráví s druhým rodičem každý druhý týden prodloužený víkend. Tento model se podobá nerovnoměrné střídavé péči s tím rozdílem, že zde otec hradí výživné vyměřené s přihlédnutím k počtu dnů, v nichž je realizován styk.

Kromě dvou výše zmíněných forem péče zná právní řád model společné péče, který se uplatňuje v případech, kdy oba rodiče nadále sdílejí stejnou domácnost, v níž je dítě vychováváno, nebo kdy dítě již žije samostatně. [\[1\]](#)

Vliv vzdálenosti mezi bydlištěm otce a matky na volbu modelu péče

Ačkoli se model rovnoměrné střídavé péče zdá jako nejspravedlivější, neboť oba rodiče se při aplikaci tohoto modelu podílí na výchově stejnou měrou, je třeba brát v úvahu všechna pozitiva i negativa, která s sebou přináší. Dítě ve střídavé péči získá druhý domov, s čímž se pojí nutnost adaptovat se do nového prostředí, přičemž každé dítě vyžaduje určitý čas, aby si na tento nový režim zvyklo.

Prvním aspektem, který je nutno zvažovat, jsou sociální vazby dítěte v místě jeho dosavadního bydliště, a s tím úzce souvisí otázka možnosti plnění školní docházky v místě bydliště druhého z

rodičů. Pro dítě školního věku může být velmi náročné navštěvovat dvě různé školy, tím spíše, pokud v každé z nich platí odlišný režim i metody výuky. Navštěvuje-li dítě v místě dosavadního bydliště školu s určitým specifickým zaměřením (sportovní, jazyková škola), je v souladu s jeho zájmem, aby v takovém studiu pokračovalo, což může vytvořit překážku střídavé péče v případě, že se v místě bydliště druhého z rodičů ani v dojezdové vzdálenosti škola s tímto zaměřením nenachází. [2]

Skutečnost, že domácnost otce a matky dělí například sto kilometrů, představuje pro dítě určitou zátěž související s přepravováním z jednoho místa na druhé. Neumožňuje-li věk dítěte, aby se přepravovalo do místa bydliště druhého rodiče samostatně prostředky hromadné dopravy, musí oba rodiče projevit vůli a součinnost, aby zajistili převoz dítěte do místa bydliště toho kterého rodiče. V tomto smyslu se vyjádřil i Ústavní soud v rozhodnutí uveřejněném pod sp. zn. I. ÚS 2996/17 podle nějž *“V zájmu rovnoměrného vyvážení překážek spojených s realizací styku dítěte s rodičem na větší vzdálenost je nutné, aby tyto byly přeneseny částečně i na rodiče, jemuž bylo dítě svěřeno do péče.”* [3] Co se týče ekonomické stránky věci, jako neschůdnější řešení se zdá společné hrazení nákladů na přepravu dítěte z jednoho místa na druhé.

Budeme-li zvažovat variantu výlučné péče s úpravou styku, pak rozsah a délka styku by měla být posuzována tak, aby realizace styku pro druhého rodiče nepředstavovala neúnosnou zátěž, a to časovou i ekonomickou. Pro rodiče, který dítě vyzvedává a předává v místě vzdáleném více než sto kilometrů, tak bude přijatelnější realizovat styk ve větších intervalech, ale v delším trvání (například každý druhý týden od pátku do neděle, než každý týden v sobotu). Je proto třeba brát v úvahu finanční možnosti rodiče a ostatní okolnosti, zejména zda rodič disponuje vlastním vozidlem, případně zda je v místě adekvátní dostupnost vlakových či autobusových spojů. [4]

Ústavní soud v citovaném rozhodnutí zastává názor, že větší vzdálenost mezi bydlišti rodičů dítěte nemůže za standardních okolností jít k tíži pouze tomu z rodičů, který se rozhodl pro změnu bydliště. Další důležité rozhodnutí v tomto směru představuje nálezní Ústavního soudu z 31. března 2020, sp. zn. III. ÚS 149/20, v němž soud konstatoval, že argument větší vzdálenosti mezi bydlištěm otce a matky nezakládá nutně překážku přijetí modelu střídavé péče, jeho vhodnost musí být pečlivě posuzována s ohledem na potřeby konkrétního dítěte, jeho adaptibilitu, vliv pravidelných přesunů dítěte z jedné domácnosti do druhé na jeho psychiku, na jeho školní docházku i mimoškolní aktivity. [5] Soud se v rámci tohoto případu vypořádával nejen s otázkou vzdálenosti bydliště druhého z rodičů, ale i odlišnosti kulturního prostředí a jazykové bariéry, neboť zde šlo o bydliště v zahraničí. [6]

Závěrem se hodí říci, že změna bydliště jednoho z rodičů nemusí nutně negativně ovlivnit průběh péče o dítě, stejně jako v mnoha dalších oblastech mezilidských vztahů je klíčové, jak k věci všichni ze zúčastněných přistupují, a do jaké míry jsou schopni činit kompromisy vůči ostatním. V zájmu každého rodiče by mělo být především to, aby rozvrat manželství ovlivnil dítě co možná v nejmenší míře, a aby mu byl zachován dostatečný kontakt s oběma rodiči, který je důležitý pro jeho zdravý vývoj. Vzhledem k tomu, že případy s velkou vzdáleností mezi rodiči bývají komplikované, tak nezbývá než rodičům doporučit řešit situaci s pomocí zkušeného rodinně-právního advokáta.

JUDr. Marek Matěna

Advokát specializující se na rodinné právo působící v Olomouci a Ostravě

[JUDr. Marek Matěna, advokátní kancelář](#)

Jeremenkova 221
779 00 Olomouc

Tel.: +420 736 265 241

E-mail: marek.matena@akmatena.cz

[1] PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019.

[2] NOVOTNÝ, Petr, IVIČIČOVÁ, Jitka, SYRŮČKOVÁ, Ivana, VODNRÁČKOVÁ, Pavlína. Nový občanský zákoník. Rodinné právo. 2., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2017.

[3] Nález ÚS ČR ze dne 29. 5. 2018, sp. zn. I. ÚS 2996/17.

[4] KOVÁŘOVÁ, Daniela, MERTIN, Václav, HERMANOVÁ, Petra. Dítě mezi matkou a otcem. Praha: EEZY, 2022.

[5] Nález US ČR ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. III. ÚS 149/20.

[6] KOVÁŘOVÁ, Daniela, HAVLÍČEK, Karel. Judikatura práva rodiny. Praha: Stálá konference českého práva, 2022.

Další články:

- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)

- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)